

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2/94 LL-LIKVIDACE LEPRY *Společenství pomocníků misijních leprosárií*

Z Afriky domorodý asistent
jedná o pomoci malomocným

Milí čtenáři, chceme se s vámi zamyslet nad činností LL-LIKVIDACE LEPRY. Co přineslo toto hnutí? Je užitečné?

Občanské sdružení LL-LIKVIDACE LEPRY je jedinou organizací aktivní pomoci malomocným, která u nás v republice vůbec kdy vznikla.

Již 22 misijních center, léčicích malomocenství v Africe a Asii obdrželo léky za 6 400 000 Kč, z toho v první polovině letošního roku léky za 2 100 000 Kč.

A je ještě jiný užitek? Odpovídáme úryvky z četných dopisů dárců a příznivců LL:

"Mám např. známou od dětství, tělesně postiženou. Není ani věřící nebo je - svým způsobem. Někdy pro nás pošle v obálce 100 - 200 Kč a my, i když jsme důchodci a mladá rodina našeho syna je invalidní, takto získané peníze můžeme použít na LL..."

"Okolo mne je rodina, kamarádky (taky v důchodu), a tak jsem si řekla, že bychom mohli posílat co kdo může a důchodci 20 Kč měsíčně. Všichni souhlasili. Víte, hlavní poslání vidím v tom, že chci docílit, aby lidi mysleli nejen na sebe, ale i na ty ostatní, kteří jejich pomoc potřebují. Zvláště si cením mladých lidí, kteří přijdou už v polovině měsíce, předem mi dávají peníze. Prostě jim to musí někdo připomenout naučit je nemyslet jen na sebe..."

"Jsme žáci 3.B třídy základní školy v Lázních Kynžvartu. Když začala postní doba, naše paní učitelka nám řekla, že bychom se měli učit něco si odříci. Vyprávěla nám a četla o malomocných lidech. Řekli jsme si, že si tedy v postu budeme odříkat různé mlsky. Peníze za ně ušetřené posíláme na naše nemocné kamarády. Dávali jsme je rádi a moc bychom nemocným přáli, aby se uzdravili..."

(Dopisy stejného obsahu došly od našich malých dárců - dětí z farnosti Jemnice a z Budkova.)

"Protože mám k vám důvěru, ještě vám chci sdělit, že mnohým lidem i z kruhů nevěřících (asi nejsou tak zcela nevěřící) velmi mnoho pomohlo v jejich těžkostech, když poslali na lepru..."

"Učitelé 3.A, 3.B a 3.C třídy v Kravařích seznámili děti s Vaší publikací o dětech, postižených malomocenstvím. Na základě toho děti uskutečnily sbírku..."

Byli jsme mile překvapeni, že naši příznivci pochopili hlubší smysl LL. A že upozornění na utrpení našich ubohých bratří a sester probouzí v lidech ty nejlepší vlastnosti i víru, že zdánlivě neřešitelné zlo lze odstranit. Všem vám děkujeme, že se nám společné dílo daří.

K Slávě Boží!

Představujeme vám misijní leprosária

Social and Leprosy Rehabilit. Centre

JEEVODAYA

(česky SVĚTLO ŽIVOTA)
v Indii v Raipuru poblíž Abhanpuru

Tuto misii u malomocných založil v roce 1962 Polák, lékař Frater Adam Wisniewski, SAC M.D.

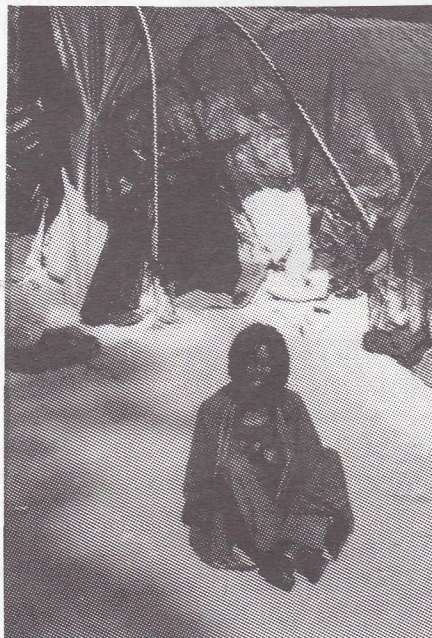
Začínal na pozemku, který nikdo nechtěl, neboť nedaleko odtud žili malomocní, a tak misie získala rozsáhlý, pustý pozemek bez stromů a obydlí. Začínala od nuly, jen za podpory polské emigrace. A aby misie svou činnost neodkládala, bydlelo se zpočátku pod stany. Dr. Wisniewski léčil, ordinoval, řídil výstavbu celého střediska s rozsáhlým působením. Vychoval z domorodců i celou řadu spolupracovníků. Dílo se podařilo. Ale když Frater A. Wisniewski roku 1987 zemřel, dr. Helena Pyz se rozhodla, že jej v misii nahradí a ještě v témže roce přijela z Polska do Jeevodaya. Dodnes je tam v misii jedinou cizinkou a opět jedinou lékařkou.

Dále citujeme výňatky z dopisů dr. H. Pyz, která k nám letos v květnu přijela a měla přednášky o své misii v Praze, Pardubicích a Cerveném Kostelci:

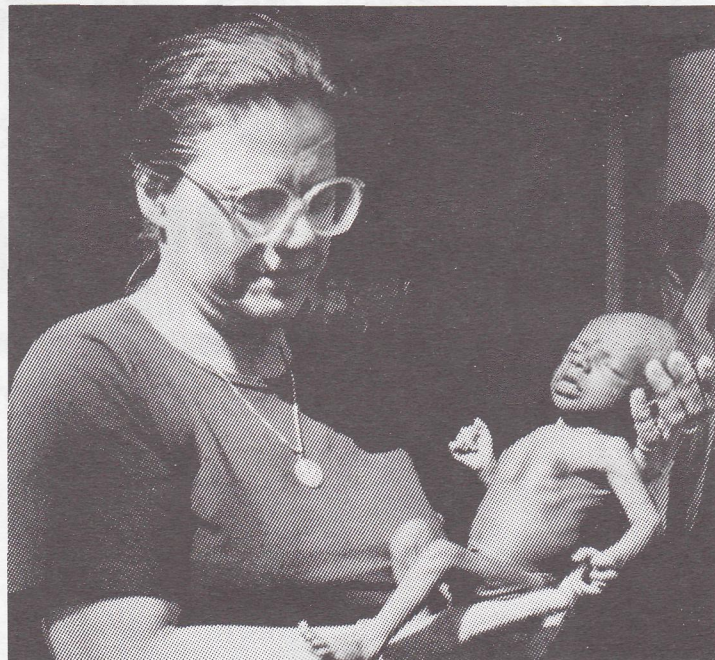
...dnes je Jeevodaya "malou republikou malomocných" - nemocných a už i vyléčených, mnohdy ale se zjevnými následky nemoci. Poněvadž je nikde nevezmou do práce, aby nemuseli žebrať, bydlí a pracují ve středisku, kde se dobře uplatní. Jeevodaya je zároveň centrum pro nemocné ze širokého okolí. Jsou dny, kdy přijímáme i 200 lidí denně, z toho kolem 20 - 30% malomocných. Přicházejí k nám všichni nemocní - chudí, vědí o nás, že ošetření, poradu i léky dostanou zdarma. I když mi mnozí radili, abych zavedla aspoň minimální poplatky, udržuji naši stanici dále charitativní, protože placení poplatků za léky by naše pacienty okamžitě rozdělilo. Jedni by sumu považovali za směšnou, zatímco ti druzí by na to neměli a museli by si půjčit. Velké množství

přicházejících má i TBC. A to je léčení mnohem dražší. TBC je nemoc velmi infekční a smrtelná. Naše působení se rozšiřuje, ale lékařů nepřibývá. Dvakrát týdně v y j í ž d í m e ambulantně do okruhu 200 km s lékařskou a sociální pomocí do kolonií malomocných, kteří žijí ve slumech (nouzové chatrče z odpadového materiálu) nepředstavitelně bídě.

Žije u nás mnoho dětí, všechny pocházejí z kolonií malomocných. Jejich rodiče jsou odkázáni jen na žebrání. Tyto děti vytrháváme z prostředí, kde měly největší šanci se nakazit. Ty už nakažené léčíme, pozorujeme a hlavně zajišťujeme odolnost jejich organismu normální, byť skromnou výživou. A aby byly vytrženy z bludného kruhu beznaděje, dáváme jim vzdělání a necháváme je něčemu vyučit. Léčit malomocenství už není tak těžké a nezvladatelné, až na to, že pacienti propadají naprosté beznaději, a je třeba jim ukázat, že i oni mohou být v životě prospěšní. Každého z nich vedeme k tomu,

v kolonii malomocných - slumy Raipur

Dr. H. PYZ - Naštěstí se dostal do misie

aby pomáhal druhým. Když se cítí být užitečný, vrací se mu sebedůvěra.

V oblasti našeho působení nelze léčit jen lepru, i když její výskyt je stále značný. Pečujeme preventivně i o budoucí generace ještě i u nenarozených nebo tak zbídačelých dětí, které by zemřely na první nákazu. Živíme budoucí matky, aby se již dále nerodily děti slepé nebo zmrzačené, což bylo v této oblasti běžné následkem staletého dědictví podvýživy. Následky tohoto dědictví - nedostatečný vývin orgánů a malá odolnost vůči nemocem - jsou ještě i v naší misii.

U nás v Jeevodaya nyní máme normální ordinaci, dobře vybavenou, s celým potřebným zázemím, ošetrovnou, laboratoří, lékárnou, sklady. I ševcovskou dílnu, kde se vyrábí speciální obuv pro zmrzačené nohy malomocných. Také máme nemocniční lůžka, kde se léčí ti, co nemohou být léčeni ambulantně a ti, co trpí nepříznivou životní situací. V současnosti je zde takových pacientů téměř sto. Provádíme často i jednoduché operace, složitější případy posíláme do města. Pracuji s jedním paramedikem, pocházejícím z rodiny postižené leprou, proto nemohl nikde jinde najít práci. Bydlí zde s celou rodinou. Ale i nekvalifikované síly z obyvatel střediska pomáhají obvazovat nemocné, registrují pacienty, vydávají léky a uklízí. Někdy pomáhají ošetřovat i starší chlapci,

naši studenti. Doufáme, že právě z nich vychováme další paramediky, laboranty i lékaře. Já sama pomáhám pouze tam, kde si personál misie neví rady, t.j. v medicíně, korespondenci a ve vyřizování některých úředních záležitostí. (A ve shánění peněz ve světě -pozn. redakce.)

Hospodářské zázemí a budoucnost

Jeevodaya myslí i na budoucnost, aby se středisko pokud možno samo uživilo. Zaměstnáváme nejen zdravotnický personál, ale i ty, kteří zajišťují ekonomický a kulturní běh života. Máme účetního, který se vyzná ve složitých indických zákonech, sedm učitelů (všichni z rodin malomocných), knihovníka, krejčího, čtyři švadleny a vedoucího polních prací, zemědělské pracovníky, řemeslníky na práce truhlářské i opravářské. Ale i ostatní pracují. Totiž - zde pracují všichni: v nemocnici, na poli, ve škole. V kuchyni pracují matky s malými dětmi, které též třídí rýži apod. Jiní udržují a zušlechťují terén, který už není pustý, ale porostlý stromy, které Fra Wisniewski nechal vysázet, a starají se, abychom měli dostatek dobré vody. Máme zde školu pro dětské pacienty a dáváme do provozu další třídy.

Někteří studenti jezdí na kole do sousedních obcí, kde jsou školy s vyšším vzděláním. Máme krejčovskou dílnu, kde se učí šít, a kdo má větší zájem, má možnost řádného vyučení se krejčím či švadlenou.

Bydlí zde i deset rodin našich odchovanců, protože jim zůstaly viditelné následky po lepre. Tak např. ředitel naší školy má poškozené pokrčené prsty, jedna učitelka též, jiná nemá prsty u ruky vůbec. Hlavní manager našeho hospodářství - máme 28 akrů polí, kde se pěstuje rýže - má nevyléčitelné rány na nohou a nemocí poškozené ruce, těžko píše, i když to dobře umí. Sám živí celou rodinu. Nyní, než nastanou deště, opravujeme střechy a stavíme tři nové sanitární budovy.

Dále na videu dr. Pyz promítala dětské ubytovny. Na detailech bylo vidět - bylo zjevné a dojemné - jak každá postýlka je jiná, totiž darovaná, zděděná, žádná nová. I vybavení opotřebované, nakonec i oblečení dětí. Ale každé má svou postýlku a jsou to šťastné děti, dostalo se jim útěchy i naděje i výchovy ke snaze tvořit. A mohou si hrát. Pro dětské hry zde mají velké krásné plochy.

Duchovní centrum

Každodenní život v Jeevodaya se začíná mší sv. v našem pěkném kostele. Dojíždí k nám denně místní probošt - domorodec, aby sloužil mši sv. pro nás asi padesát křesťanů. I vyučování ve škole začíná modlitbou. Děti děkují Bohu, že se mohou učit a všichni se modlí za dárce a příznivce. Ve škole, která je pro všechny děti různých vyznání, jsou vychovávány v duchu křesťanské morálky. Ale většina dětí nejsou křesťané, neboť kdo by přestoupil na křesťanství, je vyhnán z rodiny jako kdyby měl lepru.

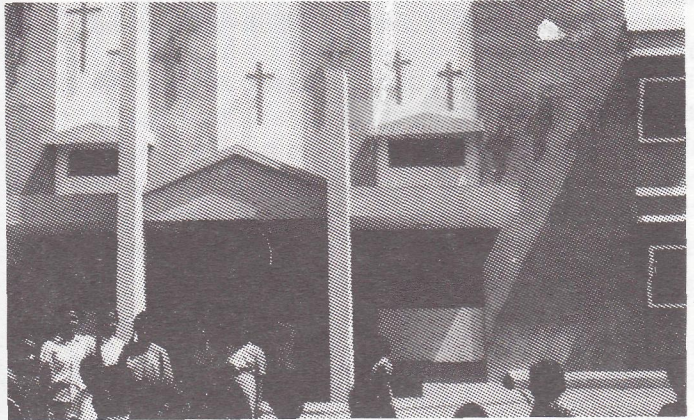
Všechno toto realizujeme ze skromných prostředků. K tomu, abychom uživili celé středisko, však nestačí výnosy našich polí. Je-li dobrá úroda, vystačí nám tak na 5 - 6 měsíců. Ostatní dokupujeme. I zeleninu, kterou též pěstujeme, musíme dokupovat. Jsme závislí na dobrodincích. Dochází nám balíky hlavně z Polska, ale i od vás, trochu školních pomůcek i léků a potravin. Našimi dobrodinci jsou hlavně Poláci, které ovlivnil kněz Adam Wisniewski. Ale, bohužel, stará poválečná polská emigrace vymírá a tenčí se tak přísun prostředků na udržování a existenci misie. Švýcarská Charitas nás zásobuje v

dostatečném množství sušeným mlékem po celý rok. A nyní vy, LL-LIKVIDACE LEPRY od r. 1992 nám zasíláte prostřednictvím Actionu Medeor ve značném množství léky. My sami nemáme žádný příjem, tak zůstává jen ta pomoc zvenčí.

Dodatek: Jeevodaya je nyní vlastnictvím "Society", které je dr. Helena Pyz členkou. Prezidentka, spoluzakladatelka této společnosti, žije ve státě Karnak a chce založit další léčebná střediska pro pomoc malomocným.

Jak rádi čteme v dopisech dr. Pyz: "dohromady došlo 18 balíků léků, bez překážek, nepoškozené, bez cla a po částech, jak jsem vás žádali vždy po několika dnech (např. v lednu 1994)."

Kdyby LL-LIKVIDACE LEPRY nepodporovala tuto misii léky, byla by nyní misie v těžké situaci. Díky Bohu, že nás nasměroval na Jeevodaya v hodině dvanácté. Skutečná misie, to je hrdinství, které nelze nepodporovat, nemyslet na něj, neobdivovat!

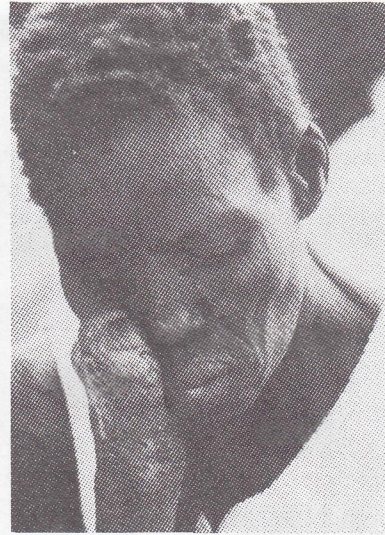
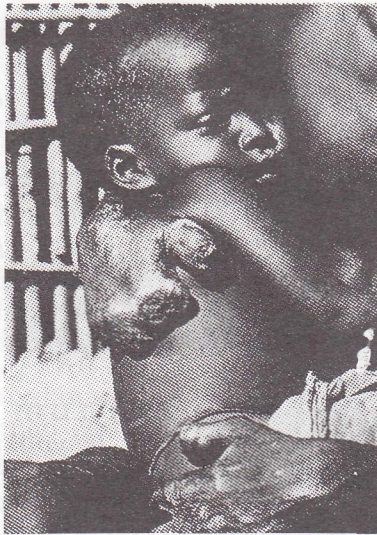
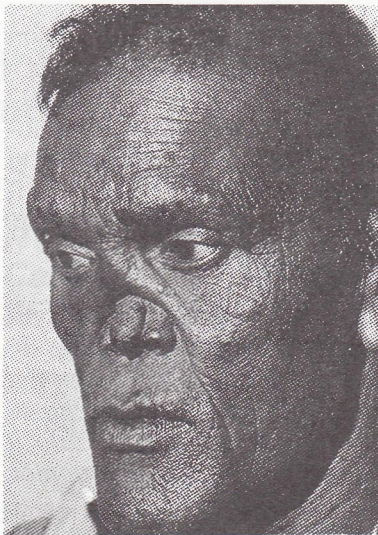

neděle v Jeevodaya

Adresa: Dr. Helena Pyz,
Jeevodaya, B. P. Abhanpur,
Dist. Raipur (MP)
PIN 493 661 INDIA
(na balíček připsat For Lepers)

HOSPODAŘENÍ LL KONTROLUJE REVIZNÍ KOMISE, která provedla kontrolu celého účetnictví, zpracovaného br.ing.Petrem Čížkem (dobrovolný pracovník) za rok 1993 ve dnech 28.03., 30.03., 5.04. a 11.04. 1994. Předseda a členové revizní komise na závěr zprávy uvedli: "Z výsledků všech kontrolních úkonů vyplývá, že účetnictví bylo prováděno zodpovědně. RK nenalezla závady.
Podepsán Ing. Poláček, K. Hlava, Bl. Pilátová.

Když se s léčením lepry nezačalo včas...

Co vás o LL zajímá?

Vikář církve československé Pavel Kinecký se nás ptá:

1. kolik % ze zaslaných peněžních darů je spotřebováno na organizačně-technické náklady?

V roce 1992 - 1,4%. V roce 1993 - 5,88% : je to za zahraniční a tuzemské poštovné, děkovánky, tisk letáků, poplatky za vedení bankovních účtů, výdaje s propagací a pořádáním přednášek misionářů, poplatky Vacus, tisk složenek, ostatní administrativní agenda atd. % vypočítáno ze sumy za odeslané léky.

2. kolik se věnuje světově na tento účel (pomoci malomocným)?

Ve zprávě "ILEP-BUDGET" pro rok 1994 je uvedeno 67 161 842 dolarů.

3. jaký je podíl naší republiky?

Žádný. Jen LL-LIKVIDACE LEPRY přispívá ročně léky za cca 250 000 DM. Stát ani Český Červený kříž ani polovládání a j. charitativní organizace se na této činnosti nepodílejí.

4. jaký je podíl církví na této činnosti u nás?

Asi 98 %. V tom jsou ale i katoličtí podnikatelé. Letos začali posílat dary na LL i některá farní společenství reformovaných církví.

Pražská Charita poskytla zjara letošního roku LL-LIKVIDACI LEPRY místnost s kancelářským vybavením. Umožnilo nám to, díky Bohu, pokračovat v činnosti. Kancelář LL: 120 00 Praha 2 - Vinohrady, Londýnská 44, tel. 02-257755-58, linka 20 (po - pá 8.00 - 13.00 hod.).

**KORESPONDENCI ZASÍLAT na sídlo
LL-LIKVIDACE LEPRY: 120 00 Praha 2, Ječná 2.**

Londýnská 44

LL - LIKVIDACE LEPRY

LL - hnutí za odstranění malomocenství z povrchu zemského

LL - ví, že malomocenství je vyléčitelné v počátečním stádiu lékem za 150 Kč

LL - uvítá i malé finanční dary

LL - je nevýdělečná, má dobrovolné pracovníky, i vy můžete působit ve svém okolí

LL - je řádně zaregistrována na min. vnitra a má své ICO, proto může banka proplácet účty za léky ve valutách

LL - konto: Komerční banka - pobočka Praha město 34532-021/0100, konstantní symbol 379, variabilní symbol 9. Použijte čtyřdílnou složenkou typu "A".

I vy můžete mít podíl na záchraně dětí od strašných útrap, ponížení, bolesti i smrti a přispět i ke spáse pohanů.

**MISIONÁŘ
MALOMOČNÝCH**

Vydává: LL-LIKVIDACE LEPRY,
Praha 2, Ječná 2

Redakce: Jirí Holý

Tisk: HRG Litomyšl

El.sazba: fa TONY Proseč u Skutče

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím
pošt Praha č.j. NP6/94 ze dne 13. 1. 1994

ADRESA:

PROSÍME, VYVĚSTE, PŮJČUJTE

ZDARMA

RÁDI POŠLEME SLOŽENKY